

BR. kamer

roeprolnummer:

afgeleverd aan:

referentie bestelling:

CD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

referentie bestelling:

CD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

BESCHIKKING gewezen en uitgesproken in het gerechtshof te Antwerpen,
op tweëntwintig mei tweeduizend en zes,

door de BR. kamer in openbare zitting van de BESLAGRECHTER in de
rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar
zetelden:

_____
, beslagrechter,

_____
, griffier.

In zake: A.R. nr. 04/7721/A,

_____
landtechnicus, wonende te

EISENDE PARTIJ

- verschijnend bij Meester

te

Jozef Meester,

advocaat, kantoor houdende

tegen:

De stedenbouwkundige inspecteur van de Afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisves-
ting en Monumenten en Landschappen voor de Provincie

met kantoren gevestigd te

VERWERENDE PARTIJ

- verschijnend bij Meester

advocaat, kantoor houdende te

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer:

- de dagvaarding dd. 21 december 2004;
- de besluiten van partijen;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in rechtszaken;

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten, ter zitting van 24 april 2006;

Gezien de door partijen neergelegde stukken en conclusies;

Gelet op de inleidende dagvaarding van 21 december 2004,

Bij exploit van 6 oktober 2004 van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder
loco gerechtsdeurwaarder te werd bevel tot betalen betekend voor een bedrag van 5.156,08 EUR op verzoek van verwerende partij lastens eisende partij. Het gevorderde bedrag zijn verbeurde dwangsommen op basis van:

- de uitgifte in uitvoerbare vorm van een vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, kamer 10 d.d. 31 mei 1999;
- de uitgifte in uitvoerbare vorm van een vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, kamer 10 d.d. 25 oktober 1999;
- de uitgifte in uitvoerbare vorm van een arrest geveld door het hof van beroep te Antwerpen, kamer 8 d.d. 26 april 2001;
- de uitgifte in uitvoerbare vorm van een arrest geveld door het hof van cassatie tweede kamer d.d. 8 april 2003;

voor de periode van 8 april 2004 tot 4 oktober 2004 a rato van 24,79 euro per dag vertramming inzake het slopen van de tot wonas verbouwde bergplaats, inclusief eventuele bodemplaat en funderingen, alsmede de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van de bodem in de oorspronkelijke staat op het perceel gelegen te vermeerderd met uitvoeringskosten en inrijnsrechten, te vermeerderen met in de toekomst nog te vervallen dwangsommen te rekenen vanaf 8 oktober 2004 tot en met de dag dat de constructie is gesloopt

Samen met het bevel tot uitvoering werd het arrest van het hof van beroep te Antwerpen, kamer 8 d.d. 26 april 2001 en het arrest van het hof van cassatie tweede kamer d.d. 8 april 2003 betekend aan eisende partij op 28 juli 2003 bij exploit van gerechtsdeurwaarder met standplaats te

Eisende partij is van oordeel dat het bevel tot betalen nietig en van generlei waarde is en, en als elke eventueel hierop volgende daad van gedwongen tenuitvoerlegging, omdat de dwangsom volgens haar niet kan verbeurd worden. De respijtertermijn van één jaar, dewelke de dwangsomrechter heeft toegekend, is volgens eisende partij nog niet verstrijken en is zelfs nog niet begonnen te lopen.

Bovendien werd er door het bestuur geen advies gevraagd aan de Hoge Raad voor het Herstellenbeleid, wat volgens eisende partij verplicht is krachtens artikel 153 DRO, zodat de dwangsommen om deze reden evenmin verbeurd kunnen verklaard worden.

I. Met betrekking tot het verstrijken van de uitvoeringstermijn en/of de respijtertermijn

Bij Arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 26 april 2001 werd eisende partij als mede-eigenaar samen met veroordeeld voor het uitvoeren en instandhouden zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen van vergunningsplichtige werken of handelingen, namelijk door een bestaande bergplaats te hebben verbouwd tot een woning door het aanbrengen, zonder vergunning, van een zadeldak van ongeveer 45° en dakkapellen op het onroerend goed gelegen te

Naast een geldboete werd eisende partij samen met veroordeeld tot het herstel van het bovenvermeld onroerend goed in de vorige staat door "afbraak van de in de tentastelegging bedoelde tot woning verbouwde bergplaats, gelegen te met inbegrip van de funderingen, vloerplaat en door het herstellen van de bodem in de oorspronkelijke staat, binnen een termijn van één jaar vanaf de dag van het in kracht van gewijsde treden van huidig arrest".

Bovendien werden eisende partij en solidaire veroordeeld om aan de gemachtigde ambtenaar (stedebouwkundig inspecteur) te betalen een dwangsom van 1.000 BEF (24,79 euro) per dag vertraging bij niet-uitvoering van het arrest binnen de gestelde termijn van één jaar.

Partijen hebben op zeer uitgebreide wijze gecometuendeel betreffende het ogenblik van het verstrijken van de uitvoeringstermijn en het ogenblik van het verstrijken van de respijtertermijn en het al dan niet samenvallen van deze termijnen.

De rechtbank is van oordeel dat de aanvang van de uitvoeringstermijn, dit is de termijn waarbinnen partijen op vrijwillige wijze moeten voldoen aan de hoofdveroordeling, uitdrukkelijk bepaald werd in het bovenvermeld arrest. Het arrest van 26 april 2001 stelt namelijk dat de uitvoeringstermijn één jaar bedraagt te rekenen vanaf de dag van het in kracht van gewijsde treden van het arrest.

Het cassatieberoep tegen bovenvermeld arrest van 26 april 2001 werd verworpen bij arrest van het hof van cassatie d.d. 8 april 2003. Bijgevolg is het arrest van 26 april 2001 op 8 april 2003 in kracht van gewijsde getreden conform de bepalingen van artikel 28 Ger.W.

De aanvangsdatum van de uitvoeringstermijn van één jaar is derhalve zonder enige twijfel 8 april 2003. Deze termijn vangt automatisch en zonder enige vereiste van betekening aan op deze datum.

Er is geen discussie tussen partijen betreffende het feit dat eisende partij niet aan de hoofdveroordeling, strekkende tot herstel van het bovenvermeld onmerend goed in de oorspronkelijke staat, heeft voldaan binnen de uitvoeringstermijn van één jaar, die verstreken is op 8 april 2004.

Soms kan de rechter een respijtt termijn toekennen in de zin van artikel 1385bis.4° Ger.W. De rechter kan dan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren.

In casu werd zulke respijtt termijn in de zin van artikel 1385bis.4° Ger.W. echter niet toegekend vermits in het arrest van 26 april 2001 uitdrukkelijk werd gesteld dat de dwangsom a rato van 24,79 euro per dag vertraging bij de niet uitvoering van het arrest binnen de gestelde uitvoeringstermijn zou verbeurd zijn.

Bijgevolg was de dwangsom verbeurd vanaf het verstrijken van de uitvoeringstermijn, op voorwaarde dat de uitspraak waarbij de dwangsom werd vastgesteld reeds werd betekend voor het verstrijken van de uitvoeringstermijn.

In casu werden zowel het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 26 april 2001 als het arrest van het hof van cassatie d.d. 8 april 2003 aan eisende partij betekend op 13 juni 2003, dus geruime tijd voor het verstrijken van de uitvoeringstermijn.

Bijgevolg was de dwangsom a rato van 24,79 euro per dag in casu wel degelijk verbeurd vanaf 8 april 2004 en werden de verbeurde dwangsommen vermeld in het bevel tot betalen d.d. 6 oktober 2004, op correcte wijze berekend.

De verder uitgewerkte argumentatie van partijen is terzake niet meer dienstig.

2. Met betrekking tot het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid

Verwerende partij stelt zeer terecht dat ingevolge artikel 153 DRO de Hoge Raad voor het Herstelbeleid enkel advies dient uit te brengen voor het opstarten van de ambtshalve uitvoering, wat in casu niet het geval is.

Zij heeft niet de bevoegdheid om de gerechtelijke veroordelingen van eisende partij (tot herstel en bij niet naleving tot betaling van een dwangsom) te herzien, maar kan zich enkel uitspreken over het gebruik door de herstelvorderende overheden van de machtiging tot ambtshalve uitvoering van een vonnis of arrest.

De betekening met het oog op het doen verbeuren van een dwangsom wegens niet naleving van een gerechtelijke veroordeling tot herstel is geen onderdeel van de ambtshalve uitvoering, aangezien de veroordeling tot een dwangsom een accessoire veroordeling is bij de hoofdveroordeling tot het uitvoeren van een herstelmaatregel.

De dwangsom beoogt de uitvoering door de veroordeelde zelf, terwijl er slechts sprake is van een ambtshalve uitvoering wanneer de overheid, wegens het blijvend stilzitten van de veroordeelde, op diens kosten zelf tot uitvoering overgaat.

In casu is er derhalve geen sprake van een ambtshalve uitvoering, zodat er ook geen advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid dient gevraagd te worden. Dit argument van eisende partij komt niet gegrond voor.

De overige door partijen op uitgebreide wijze aangevoerde argumentatie is terzake niet meer dienend.

De eis van eisende partij is dan ook niet gegrond.

OM DEZE REDENEN

Wij, beslagrechter,

rechtdoende op tegenspraak,

Verklaren de eis van eisende partij toehaftbaar doch ongegrond.

Veroordelen eisende partij tot de kosten van het geding aan de zijde van eisende partij begroot op 237,98 EUR.

Wijzen het meer- en andersgevorderde af.